

& indignans. Quanto ab inuidia caueat que sequitur iram. Est
 em̄ inuidia ira inueterata. Hec xpm̄ expellit / qz in pace factus ē
 locus eius d̄ ps. hec xpo expulso dyabolū cohabitare facit. hec fra
 ternā societate turbat. hec p̄dere facit omne / hec facit vt hic in
 fernū habeant & i futuro. hec inuidia le p̄loz figurata videt̄ leui.
 xiiij. Vbi d̄. Caro & cutis q̄ ignis exusserit sup̄le ire & sanata al
 bam siue rufā cicatrice habuerit considerabit eum sacerdos sup̄le
 ne leprosus sit in corpe & aia. **R.** De 3° p̄ncipali nōndum q̄ le
 psi p̄ alijs ad mortē se tenentē disponere. p̄mo qz eoz infirmitas
 est incurabilis d̄nter h̄m n̄asam. Vñ eo ip̄o quo inficiūē iam ad
 iudiciū mortis p̄mtozie citant. secūdo qz ad eoz infirmitatem
 faciliter alia infirmitas put a pestilencia addi p̄t q̄ statim moriū
 tur / 3° ne duplici strictione d̄terat eos deus videlicz hic miseria /
 & alibi / si i p̄ctis pseuerare volūt p̄pter qd̄ eos ecia dyabolus mul
 tum temptat. De hoc exemplum narrat eraclides li^o. de paradiso
 Eulogium scolasticum q̄ndam fuisse qui nec heremū nec mōsteriū
 ferre potuit ex debilitate. P̄n ad deo p̄standū obsequium q̄ndam le
 psū d̄ctum domū inuexit eidēqz. xv. annis in cibo potu balneis
 & medicamētē hūiliter h̄iuit. Tandē autē le psus cōtra eulogiū
 murmurare cepit de seruicys. Demde carnes appetere. Demū cū
 in cunctis ei satisfacere conaret̄ eulogius mūdum videre voluit.
 Quo viso eulogius le psū ad Anthoniū sanctuz nauigio vexit
 quos cū ambos ligillatim. p̄^o eulogium deīde h̄t ec̄ le psū correx
 isset de eoz impacia. tandē ait Anthom^o carissimi nolite ab inui
 cem separi / sed i pace redite qz i p̄xio est vt coronemi / & ideo in
 sine vite hec vobis temptacio euent. Cumqz redissent Eulogius
 infra .xx. dies migravit & le psus post triduum aliud.

De caritate.

Sermo. lx.

Inguis hoim loquatur & angeloz caritatē at nō
 hateram factus sū velut es sonas aut cimbalum tm̄. i.
 cor. xiiij. **R.** In ista ep̄la Ap̄s tria p̄ncipaliter
 tradit. P̄mo caritatis necessitate / sc̄do eius op̄acōez ibi caritas
 paciens / 3° caritatis durabilitatem. Ex quibz patebit caritatem
 triplici de causa nobilissimā esse v̄tutem qz in sumo n̄ccia op̄osa &